

снявитъ и все пакъ се разбиватъ като бурни океански вълни въ гранитни скали. Следъ неуспѣхътъ на врага, той следъ 11 часа не дръзва да напада, само артилерията му още по ожесточено почна да бие непобедамата дружина.

„Инзова Чука“ дето е трета дружина въ своето цѣло разположение е сжщо заливана отъ масирания огънь. И тукъ всички окопи сж сринати, скалитъ изломени, а изъ каманацитъ имъ разхвърлени трупове на избититъ, раненитъ, или пъкъ останалитъ живи, които търсятъ заслонъ да се прикриятъ, да се завардятъ, за да дочакатъ настѣплението на врага и да му отплатятъ за неспособното положение, въ което ги е поставилъ, Лѣвата частъ на участъка на 3-та дружина, укрепена следъ дълъгъ и съсипателенъ трудъ, оставатъ повече здрави окопи, които могатъ да се използватъ. Тамъ има и единъ ходъ за съобщение, по който все може още да има връзка съ дружината.

Още къмъ 8 часа сутринята противникътъ се опита да настѣпи по цѣлата позиция на дружината. Прорѣдѣлитъ защитници отъ 12-а рота отбиватъ и безъ началникъ — ротниятъ командиръ е раненъ, командването се поема отъ командира на 10-а рота. Отъ окопитъ на дѣсния подучастъкъ, дето е 12-а рота нѣма и поменъ. Войниците сж прибѣгнали да се заслонятъ задъ мрачните скали, издигащи се по фронта. Тукъ, по едина отъ здравитъ ходове за съобщения, пристига въ помощъ трета рота, която се втурва поведена отъ своя ротенъ командиръ съ викъ „ура“ и хвърляне на бомби, въ току що заетия отъ противника сринатъ окопъ, изгонватъ го съ помощта на останалитъ живи отъ 12-а рота. Грамади отъ неприятелски трупове се напластяватъ въ разрушенитъ окопи, които не могатъ да се използватъ отъ нашитъ. Положението е критическо. Неприятелътъ възобновилъ силитъ си, подъ прикритието на гжстата мъгла, размѣсена съ смърдящия димъ и артилерийския огънь, къмъ 11 часа се промъква презъ долътъ и се насочва съ две пълни роти къмъ омаломощенитъ защитници на висотата, намираща се въ тилъ на дѣсния флангъ. Ротниятъ командиръ на трета рота е тежко раненъ, картечницата